

ผักเบี้ยใหญ่

ชื่ออื่น	ผักดาไค้ (โคราช) ผักอีหลู ผักเบี้ยดอกเหลือง	
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์	ต้น	เป็นไม้ล้มลุก อายุปีเดียว ลำต้นอวบน้ำแผ่กิ่งก้านทอดนอนตามหน้าดิน ลำต้นเกลี้ยง สีน้ำตาลเทาจนถึงน้ำตาลแดง
	ใบ	เป็นใบเดี่ยว ออกตรงกันข้ามรอบลำต้น ใบจะออกในช่วงปลายยอด ใบเป็นรูปไข่กลับ ปลายใบมนเนื้อใบค่อนข้างอวบ น้ำ ผิวใบเกลี้ยงทั้งสองด้าน
	ดอก	สีเหลืองสด ออกเป็นช่อที่ปลายช่อ แต่ละช่อประกอบด้วยดอกย่อย 3-5 ดอก ดอกมีใบเลี้ยงขนาดใหญ่ 4 ใบเรียงรอบกลุ่มดอก
	ผล	จะตัดหลังดอกร่วงเป็นรูปทรงกลมขนาดเล็ก มีเมล็ดสีดำจำนวนมากลักษณะกลมแบน ผิวขรุขระเป็นมันเลื่อม
การขยายพันธุ์	เมล็ด	
ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์	ตลอดทั้งปี	
สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต	ขึ้นตามธรรมชาติในที่รกร้างว่างเปล่า และที่ชื้นแฉะทั่วไป	
การใช้ประโยชน์	ทางอาหาร	ยอดอ่อนรับประทานเป็นผักสดกินกับน้ำพริก ลาบ น้ำตก
	ทางยา	<u>ทั้งต้น</u> เป็นยาเย็น บรรเทาไข้ แก้โรค ลักปิดลักเปิด โรคตับ <u>ใบ</u> ใช้ขับปัสสาวะ แก้บิด แก้ไข้ ขับพยาธิตัวกลม ตำพอกแผล ไฟไหม้น้ำร้อนลวกได้ดี <u>ลำต้น</u> คั้นเอาน้ำทา มือและเท้า แก้แสบร้อน <u>เมล็ด</u> ขับปัสสาวะ ขับพยาธิ
ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์	ตลอดทั้งปี	